

BEDRÄGERIET MED "PROFETIOR"

Den blandning av sant och falskt, som förekommer i "pseudotraditionerna" av modern tillverkning, möter också i de föregivna "profetiorna", som i synnerhet på senare år spridits och utnyttjats på alla de sätt och för syften, som minst sagt är mycket gåtfulla. Vi säger "föregivna", ty det bör väl förstås att ordet "profetior" egentligen kan brukas endast om sådana tillkännagivanden om framtida händelser som finns i olika traditioners heliga skrifter och som härrör från en inspiration av rent andligt slag. I varje annat fall är bruket av detta ord absolut taget oegentligt och är det enda lämpliga ordet "förutsägelser". Dessa förutsägelser kan för övrigt vara av mycket olika ursprung. Åtminstone somliga av dem har erhållits genom tillämpning av vissa underordnade traditionella vetenskaper, och de är naturligtvis de mest värdefulla. Men detta är under förutsättning att man verkligen kan förstå deras innebörd, vilket inte alltid hör till det lättaste, ty av flera orsaker är de i allmänhet avfattade i mer eller mindre dunkla ordalag, som ofta klarnar först sedan de händelser de anspelar på har inträffat. Det finns således alltid anledning till misstro, icke mot förutsägelseerna själva utan mot de felaktiga eller "tendentiösa" tolkningar som kan ha givits dem. Vad gäller de övriga och det äkta som finns däri, härrör de så gott som uteslutande från "seende", visserligen ärliga men mycket litet "klara", vilka uppfattat förvirrade ting, som mer eller mindre riktigt sammanhänger med en ganska dåligt bestämd framtid. Vad gäller tidpunkt och händelsernas inbördes ordning och följd blandar de oftast omedvetet in sina egna föreställningar, varpå de uttrycker dessa ännu mer förvirrat, så att det inte torde vara svårt att finna i stort sett vad man vill däri.

Man kan följaktligen förstå vad under rådande förhållanden allt detta tjänar till: eftersom dessa förutsägelser nästan alltid framställer tingen i en oroande och rent av skräckinjagande dager, då ju naturligt nog det är denna sida av händelserna som gjort starkast intryck på de "seende", räcker det för att uppröra den allmänna mentaliteten att bara sprida dem, varvid man vid behov låter dem beledsagas av kommentarer, som framhäver deras hotfulla sida och framställer de ifrågavarande händelserna såsom nära förestående. (1) Om dessa förutsägelser överensstämmer sins emellan, förstärks deras verkan, och om de motsäger varandra, vilket också förekommer, framkallar de blott en ännu större oordning. I vilketdera fallet blir vinsten lika stor för omstörtningens krafter. Man bör dessutom tillägga att alla dessa ting, vilka i allmänhet härrör från ganska låga regioner av det psykiska området, just därigenom för med sig störande och upplösande inflytanden, som avsevärt ökar deras farlighet. Det är sannolikt därför, som även de som inte sätter tro till dylikt, likväl i många fall erfar ett obehag därav som kan jämföras med det som närvaron av lägre slags subtila krafter kan framkalla även hos föga "sensitiva" personer. Det är till exempel otroligt många människor, som blivit allvarligt och ibland obotligt rubbade av det otal förutsägelser, som talar om den "store påven" eller den "store konungen" och som likväl innehåller några spår av vissa sanningar men egendomligt vanställda genom den lägre psykismens "speglar" och därtill förminskade enligt mentaliteten hos de "seende", som på sätt och vis "materialiserat" och mer eller mindre snävt "lokaliserat" dem för att få dem att passa in i sina egna förutfattade åsikters ramar. (2) Det sätt, varpå dessa ting framställs av de ifrågavarande "seende", vilka ofta även hypnotiserats (3), står för övrigt i ett mycket nära samband med vissa mycket dunkla "dolda förehavanden", vilkas osannolika förgreningar, åtminstone sedan 1800-talets början, torde vara särskilt intressanta att följa för den som ville skriva denna tids verkliga historia, en historia som förvisso är mycket olik den som "officiellt" läres. Men det säger sig självt att vår avsikt icke torde vara att här närmare ingå på dessa ting och att vi bör nöja oss med några allmänna anmärkningar om denna mycket invecklade och för övrigt i alla sina delar avsiktligt tilltrasslade fråga (4), som vi inte kunnat förbigå under fullständig tystnad utan att uppräkningsen av de för den innevarande tidsåldern

betecknande huvudsakliga elementen blivit alltför ofullständig, ty här finns ytterligare ett av de mest talande tecknen på den antitraditionella aktionens andra skede.

För övrigt är blotta spridningen av förutsägelser, såsom dessa vi just omtalat, i det hela taget endast den mest elementära delen av det arbete man för närvarande ägnar sig åt härvidlag, eftersom i detta fall arbetet redan utförts nästan fullständigt av de "seende" själva, ehuru dessa ej varit medvetna därom. Det finns andra fall, där man måste utarbeta mer subtila tolkningar för att få förutsägelseerna att motsvara vissa planer. Detta är vad som sker i synnerhet med de förutsägelser som bygger på viss traditionell kunskap, och det är då man främst drar fördel av deras oklarhet för de syften man föresätter sig (5). Också vissa bibliska profetior har av samma grunder gjorts till föremål för dylika "tendentiösa" tolkningar, vilkas upphovsmän ofta är i god tro men också kan räknas till de "hypnotiserade", som tjänar till att i sin tur hypnotisera andra. Det föreligger här liksom ett slags psykisk "epidemi", som är i högsta grad smittsam men som alltför väl ingår i omstörtningssplanen för att vara "spontan" och som i likhet med alla andra yttringar av den moderna oredan (däri ingår revolutionerna, som de naiva också tror vara "spontana") med nödvändighet förutsätter en medveten vilja vid sin utgångspunkt. Den värsta blindheten torde vara den som består i att se detta blott som en "modesak" utan verklig betydelse (6). Man skulle för övrigt kunna säga detsamma om den tilltagande utbredningen av vissa "spådomskonster", som förvisso inte är lika oskadliga som det kan förefalla dem som inte går till botten av sakerna. Dessa konster är allmänt sett oförstådda spillror av nästan fullständigt förlorade gamla traditionella vetenskaper. Förutom den fara som ligger redan i deras egenskap av "kvarlevor", är de dessutom så ordnade och sammanställda att bruket av dem öppnar dörren, under förevändning av "intuition" (och detta möte med den "nya filosofin" är i sig ganska anmärkningsvärt) för mellankomst av alla psykiska inflytanden av den mest tvivelaktiga beskaffenhet (7).

Genom lämpliga tolkningar använder man också förutsägelser, vilka till sitt ursprung snarare är suspekta men annars tämligen gamla och vilka kanske inte har gjorts för att brukas under förevarande omständigheter, fastän omstörtningens makter uppenbarligen till stor del redan utövat sitt inflytande i denna tidsålder (det handlar framför allt om den tid som går tillbaka till själva begynnelsen av den moderna avvikelsen, från 1300- till 1500-talet) och fastän det alltså är möjligt att dessa förutsägelser jämte mer speciella och mer närliggande syften avsåg förberedelsen för en verksamhet, som skulle fullbordas först långt senare (8). Denna förberedelse har sanningen att säga aldrig upphört. Den har fortsatt under andra former, av vilka suggestionen av de moderna "seende" människorna och ordnandet av "uppenbarelsen" av ett föga ortodoxt slag utgör en av de aspekter, där subtila inflytandens mellankomst tydligast visar sig. Men denna aspekt är icke den enda, och även när det handlar om uppenbart och alltigenom "fabricerade" förutsägelser, kan också dylika inflytanden mycket väl komma med i spelet, först just på grund av den "kontrainitiatiska" källa, varur deras första inspiration härrör, och även på grund av vissa beståndsdelar som tas i bruk för att tjäna till "underlag" för detta utformande.

När vi skriver detta sista, har vi särskilt i tankarna ett exempel, som är alldeles förunderligt såväl i sig självt som genom den framgång det rönt i olika kretsar och som på grund därav förtjänar något mer än att här blott omnämnas. Vi syftar på de så kallade "Stora Pyramidens profetior", spridda i England och därifrån ut i hela världen för syften, som kanske delvis är politiska men säkerligen går mycket längre än politiken i detta ords vanliga bemärkelse och som för övrigt står i nära samband med ett annat arbete, vilket företagits för att övertyga engelsmännen om att de är ättlingar av "Israels förlorade stammar". Men icke heller vid detta kan vi uppehålla oss utan att inlåta oss på redogörelser, som skulle falla utanför det här behandlade ämnet. Hur därmed än förhåller sig, följer här några ord om vad det rör sig om. När man mätt de olika avdelningarna av gångar och kamrar i Stora Pyramiden (9) på ett sätt som för övrigt inte är fritt från godtycke (detta så mycket mer som man faktiskt inte har exakt fast-

ställt de mått som de gamla egypterna verkligen brukade), har man däri velat upptäcka ”profetior” i det man låtit de sålunda erhållna talen motsvara historiska tidsavsnitt och årtal. Tyvärr ligger i detta en orimlighet, som är så uppenbar att man kan undra hur det kommer sig att ingen tycks märka den, och det är nog detta som visar i vilken grad våra samtida är ”hypnotiserade”. Om man nämligen antar att de som byggde Pyramiden verkligen lade in några ”profetior” i denna, så torde i det hela två saker vara rimliga: Dessa ”profetior”, vilka med nödvändighet måste vara grundade på en viss kännedom om de cykliska lagarna, antingen hänför sig världens och mänsklighetens allmänna historia eller har anpassats så att de särskilt avser Egypten. Men faktiskt föreligger varken det ena eller det andra, ty allt som de vill finna däri återför de på först judendomens och sedan kristendomens synsätt, så att man rent logiskt borde sluta därav att Pyramiden inte alls är något egyptiskt minnesmärke utan ett ”judisk-kristet” sådant! Redan detta borde räcka för att vederlägga denna föga trovärdiga historia. Dessutom bör tilläggas att allt i detta har fattats enligt en i grunden diskutabel biblisk så kallad ”kronologi” i överensstämmelse med en synnerligen inskränkt och synnerligen protestantisk bokstavsträldom, antagligen därför att man behövt anpassa dessa ting till den speciella mentalitet som råder i den miljö, där de först och främst skulle spridas. Det torde finnas även andra intressanta anmärkningar att göra. Sålunda har man inte kunnat finna något annat intressant årtal att ange alltifrån den kristna tidsräkningens begynnelse än det för de första järnvägarna. Enligt detta borde man antaga att dessa forntidens byggmästare anlade ett alldeles modernt synsätt i sin värdering av händelsers betydelse. I dylika ting saknas aldrig ett visst groteskt inslag, varigenom deras verkliga ursprung tydligt röjer sig. Djävulen är förvisso mycket skicklig, men likväl kan han ej avhålla sig från att i något avseende göra sig löjlig (10)!

Detta är ännu icke allt. Från tid till annan och med stöd i ”Stora Pyramidens profetior” eller vilka andra förutsägelser som helst och efter beräkningar, vilkas grund alltid förblir ganska illa bestämd, tillkännager man att en viss exakt angiven tidpunkt skall markera ”mänsklighetens inträde i en ny tidsålder” eller ”tillkommelsen av en andlig förnyelse” (litet längre framme kommer vi att se hur detta i verkligheten bör uppfattas). Många av dessa tidpunkter är redan passerade, och det förefaller inte som om något särskilt märkligt då skulle ha inträffat. Men vad vill allt detta egentligen säga? Det finns faktiskt ytterligare en annan användning av förutsägelser (en annan, menar vi, än den, varmed de ökar vår tidsålders ordning genom att sprida oro och förvirring litet varstans), vilken måhända inte är den minst viktiga, ty den består i att göra dem till ett medel för direkt suggestion, som bidrar till att verkligen bestämma framkallandet av vissa framtida händelser. Tror man till exempel, för att här anföra ett mycket enkelt fall för att låta bättre förstå vad vi menar, att om man gång på gång förutsäger en revolution i ett visst land och vid en viss tid, man verkligen inte hjälper till att få den att utbryta vid det tillfälle som avsetts av dem som har intresse därav? Egentligen handlar det, i synnerhet just nu, för somliga om att frammana ett ”sinnestillstånd”, som är gynnsamt för genomförandet av ”någonting” som ingår i deras planer och som med all sannolikhet tar sig olika uttryck under motsatta inflytanden men som de hoppas kunna få att inträffa något förr eller något senare. Det återstår oss att närmare se vad detta ”pseudoandliga” företag syftar till, och man bör nog säga, utan att för den skull alls vilja gälla för ”pessimist” (allra minst som ”optimism” och ”pessimism”, såsom vi vid andra tillfällen förklarat, är två motsatta känslomässiga hållningar, som bör förbli i lika grad främmande för vårt strängt traditionella synsätt), att det är ett mycket oroande perspektiv för en ganska nära framtid.

Noter

(1) Exempelvis har tillkännagivandet av Paris' förstöring genom eld spridits många gånger på detta sätt med angivande av exakt datum. Naturligtvis har därvid aldrig något annat erhållits än det intryck av skräck som detta måste injaga hos många människor och som ingalunda minskas, sedan förutsägelsen gång på gång slagit fel.

(2) Den förhållandevis värdefulla delen av ifrågavarande förutsägelser synes främst sammanhånga med *Mahdins* och den tionde *Avatârans* roll. Dessa ting, som omedelbart avser förberedelsen för det slutliga "återställandet", ligger utom ämnet för den föreliggande studien. Allt vi här vill anmärka är att själva förvanskningen av dem lämpar sig för ett "förvänt" utnyttjande i omstötrningens riktning.

(3) Man bör noga förstå att "hypnotiserad" på intet vis betyder "hallucinerande". Mellan dessa båda termer råder samma skillnad som mellan att se saker, som andra medvetet och avsiktligt föreställt sig, och att själv föreställa sig dem "undermedvetet".

(4) Man må till exempel betänka allt som åstadkommits för att göra en historisk fråga som den om Ludvig XVII:s överlevnad outredbar, och man torde därigenom få en uppfattning av vad vi här menar.

(5) Nostradamus' förutsägelser är här det mest typiska och viktigaste exemplet. De mer eller mindre besynnerliga tolkningar de givit anledning till, i synnerhet de senaste åren, är till antalet nästan oräkneliga.

(6) Själva "modet", väsentligen en modern uppfinning, är för övrigt i sin sanna innebörd icke något som alldeles saknar betydelse: det representerar den oupphörliga och ändamålslösa förändringen i motsats till den stabilitet och ordning som råder i traditionella civilisationer.

(7) Det torde finnas mycket att säga härom, i synnerhet om bruket av Tarot, där det finns spår av en traditionell vetenskap, som är obestridlig, vad dess verkliga ursprung än må vara, men som också har mycket mörka aspekter. Vi avser icke att med detta anspela på de många, till stor del försumbara ockulta drömmier den givit upphov till, utan på något betydligt verkligare, vilket gör handhavandet av den riktigt farligt för envar som inte är tillräckligt skyddad mot "de nedifrån kommande krafternas" inverkan.

(8) De som är intresserade av att erfara detaljer om denna sida av saken, torde kunna ha gagn av att rådfråga en bok betitlad *Autour de la Tiare* av Roger Duguet, trots de förbehåll som torde behöva göras på vissa punkter. Det är ett postumt verk författat av någon som var nära inblandad i vissa av de "dolda förehavanden" vi nyss anspelade på och som mot slutet av sitt liv ville, såsom han själv sade, avlägga sitt "vittnesbörd" och i någon mån bidra till att avslöja dessa gåtfulla "dolda förehavanden". De "personliga" skäl han kan ha haft för att göra detta saknar betydelse, ty givetvis förtar de i alla händelser intet av intresset för hans "avslöjanden".

(9) Denna Stora Pyramid är sanningen att säga inte så mycket större än de båda andra, i synnerhet inte än den närmaste, att skillnaden dem emellan vore slående. Men av mindre kända orsaker är det denna pyramid, som så att säga "hypnotiserat" alla de moderna "forskarna" nästan utan undantag, och det är denna, som alla deras mest fantasifulla, för att icke säga fantastiska hypoteser avser. Av dessa skall bara två av de mest bisarra nämnas: den som i anordningen av pyramidens inre rum tycker sig se en karta över Nilens källor och den som anser "De dödas bok" endast vara en förklarande beskrivning av samma anordning.

(10) Vi skall inte lämna Stora Pyramiden utan att i förbigående nämna en annan modern fantasi. Vissa anser det vara ett särskilt viktigt faktum att denna pyramid aldrig fullbordades. Toppen saknas nämligen, men allt som man med säkerhet kan säga i denna fråga är att de äldsta författare, som vittnat därom och som likväl är förhållandevis sena, alltid sett pyramiden stympad såsom den är i dag. Att därav föregå, såsom en ockultist ordagrant gjort, att "de hebreiska och kristna skrifternas dolda symbolism direkt syftar på händelser, som ägde rum under Stora Pyramidens uppförande" är sannerligen mycket långsökt och är ännu ett

påstående, som synes oss i alla avseenden brista en smula för mycket i sannolikhet! – En ganska egendomlig sak är att Förenta staternas officiella sigill framställer den stympade Pyramiden och ovanför denna en strålande triangel som, alltmedan den är skild från Pyramiden och även avgränsad genom den krets av skyar som omger den, förefaller nästan ersätta toppen. Men i sigillet finns ytterligare något som vissa av de ”pseudoinitiatiska” organisationer, som det i Amerika vimlar av, söker göra ett stort nummer av, när de förklarar det enligt sina ”läror”, andra detaljer som åtminstone är underliga och som synes ange en inblandning av suspekta inflytanden. Sålunda sägs antalet av Pyramidens lager, vilket är 13 (samma tal återkommer för övrigt med en viss envishet i andra enskildheter, i synnerhet i de bokstäver som sammansätter devisen *E pluribus unum* [”Av de många blev ett”, ö.a.]) motsvara antalet av Israels stammar (varvid Josefs söners båda halvstammar räknas för sig), och detta är nog icke utan samband med det verkliga ursprunget till ”Stora Pyramidens profetior”, vilka, såsom vi just sett, också tenderar, snarare för dunkla syften, att därav göra ett slags ”judisk-kristet” minnesmärke.

Ovanstående text utgör kapitel XXXVII av René Guénons bok *Kvantitetens herravälde och tidens tecken*. Boken är en översättning från franskan av Lars Adelskog. Originalets titel är *Le Règne de la Quantité et les Signes des Temps*. Svenska översättningen © Lars Adelskog 2013. Eftertryck eller annan återpublicering, helt eller delvis, såsom elektronisk text på internet eller på annat sätt, förbjudes.